

каза ми че господжи-тъ не щѣли да идѣтъ на плесѣтъ.

Слѣдъ краткото си вечеряніе зехъ та си наредихъ както трѣба записытъ и писахъ до г. Ловепена, та му прѣпорѣчвахъ сестрѣ си. Мысльта за нейнѣтъ злочестинѣ, въ случай на моето несполучіе, раскжеваше сърдцето ми, но пакъ непоклащаше непромѣнливытъ ми начала. И може наистинѣ, да съмъ излъганъ, но всякога съмъ върувалъ че честѣтъ, въ нѣшиятъ дни, е по-горнѣ отъ всичкытъ другы дѣжности; че тя допълня много другы добродѣтели, кои-то много или малко ги прѣзира днешна-та совѣсть на чловѣцѣтъ, допълня още и много завянахли убѣжденія, и ся прѣдставя като управитель на днешнытъ новы общества. И тѣй не щѣ нито да помислѣ за да ослабѣи тѣзи правдини, да ся мѣчѣ да оборѣи рѣшеніята и да подчинѣи нейнытъ задѣженія на другы. Честъ-та като има характеръ неопрѣдѣленъ тя е по-горна и отъ законѣтъ и отъ нравственностъ-тъ; и не подпада на истинѣ, въ издирваніето на разума, но ѣкъ осящамы, тя е като религія. Ако е ослабнѣло въ сърдцето ни религіозното чувство, нека завардимъ цѣлокупно чувството на честъ-тъ. Освѣнъ това, нѣма друго чувство толкѣ дѣлоко вѣрзано въ сърдцето на чловѣка, което да не ся подтвърдява и отъ разумѣтъ. И прѣдпочтително е за едни момѣ или жеи да живѣе на този свѣтъ са-